

## Zadeva T-85/05 R

### **Dimos Ano Liosion (Grčija) in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti**

„Postopek za izdajo začasne odredbe – Kohezijski sklad – Odločba o sofinanciranju – Projekt sanitarnega zakopa gospodinjskih odpadkov – Dopustnost – *Fumus boni juris* – Nujnost – Neobstoj“

Sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 23. maja 2005 . . . . . II - 1724

#### Povzetek sklepa

1. *Začasna odredba – Pogoji za dopustnost – Tožba – Procesne zahteve – Navajanje razlogov, ki na prvi pogled upravičujejo odobritev zahtevanih ukrepov – Kratko navajanje trditev – Dopustnost – Pogoji*  
(člen 242 ES; Poslovník Sodišča prve stopnje, člen 104(2))

2. *Začasna odredba – Pogoji za dopustnost – Dopustnost tožbe – Neobstoj upoštevnosti – Omejitve*

(člena 242 ES in 243 ES; Poslovnik Sodišča prve stopnje, člen 104(1))

3. *Začasna odredba – Odlog izvršitve – Pogoji za odobritev – Nujnost – Velika in nepopravljiva škoda – Obstoj drugih ukrepov, ki bi jih lahko sprejele Komisija ali države članice – Izključitev nujnosti*

(člen 242 ES; Poslovnik Sodišča prve stopnje, člen 104(2))

1. Pogoji iz člena 104(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje zahtevajo, da bistvene dejanske in pravne okoliščine, na katere se opira predlog za odložitev izvršitve, na skladen in razumljiv način izhajajo iz besedila predloga za izdajo začasne odredbe. Vendar, če predlog kljub kratkosti in nejasni predstavitvi vsebuje več razlogov in trditev, ki naj bi dokazovali, da sta pogoja obstoja *fumus boni juris* in nujnosti izpolnjena, kar omogoči nasprotni stranki, da uspešno predloži stališča, in sodniku, pristojnemu za izdajo začasnih odredb, da jih preuči, ni mogoče sklepati, da je treba predlog zavreči kot nedopusten, ker naj ne bi izpolnjeval pogojev, zahtevanih v členu 104(2) Poslovnika.
2. Dopustnost tožbe pred sodiščem, pristojnim v postopku v glavni stvari, se načeloma ne sme presojati v postopku za izdajo začasne odredbe, saj bi v nasprotnem primeru to lahko vplivalo na odločanje v glavni stvari. Če pa se uveljavlja očitna nedopustnost tožbe, ki je povezana s predlogom za izdajo začasne odredbe, se kot nujno vendar lahko izkaže, da je treba ugotavljati, ali so podani določeni elementi, na podlagi katerih je na prvi pogled mogoče sklepati o dopustnosti take tožbe.

(Glej točko 39.)

3. Nujnost predloga za izdajo začasne odredbe se mora presojati glede na potrebo po začasnem odločanju, da bi se izognili nastanku velike in nepopravljive škode za stranko, ki predlaga izdajo začasne odredbe. Zlasti kadar je nastanek škode odvisen od nastopa več dejavnikov, je dovolj, da ga je mogoče

(Glej točki 37 in 38.)

predvideti z zadostno verjetnostjo. Če pa je škoda nejasna, hipotetična in ni podprta z dokazi, je tako negotova, da v nobenem primeru ne more utemeljiti odobritve predlagane odložitve izvršitve.

Predlog za odložitev izvršitve ni nujen, kadar obstaja možnost izpodbijanja nacionalnih aktov za izvajanje spornih ukrepov, ki je primernejša in ustrežnejša pot za zaščito interesov tožečih strank, ter kadar ima institucija, ki je te ukrepe

sprejela, možnost oziroma celo obveznost preveriti njihovo izvajanje in, če je to potrebno, sankcionirati morebitne posege v pravice, ki naj bi jih ščitil predlog za odložitev izvršitve. Poleg tega pa je treba podvomiti o potrebi po taki odložitvi izvršitve, če odložitev ne bo nujno spremenila sedanjega položaja in preprečila domnevne škode.

(Glej točke 48, 50, 51  
in od 60 do 62.)